

Tevékenységi tervek

Tervezett projektek a tevékenységekbe integrált tanuláshoz

A projekt címe: Az idő múlása!

A projekt megvalósulásának tervezett ideje: 2021.11.22.-2021.12.06.

A projekt tervezett indító élménye: Beszélgetés, egymásra figyelés!

A projekt várható lezáró élménye: Mikulás várás!

A projekt megvalósítása során kiemelt céljaink:

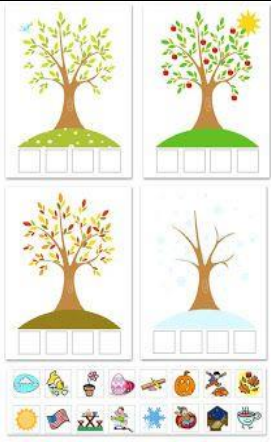
- *Célunk tudatosítani a hónapok múlását, évszakok váltakozását, valamint kiemelni az évszakokhoz tartozó időjárás körforgásának fontosságát.*
- *Az elcsendesedés, a készülődés örömeinek megélése*
- *Adventi naptár előkészítése*
- *Levélírás a Mikulásnak*

Feladataink:

- *A projekt során kiemelten fejleszthető képességek pl: Ismeretek, tapasztalatok bővítése, verbális/anyanyelvi képességek fejlesztés, egészségmegőrzés képessége (megfelelő öltözködés), kitartás, finommotorikus képességek, formaérzékelés, taktilis csatorna fejlesztése, különbségek észrevételének képessége, együttműködés, egymásra figyelés képessége, testséma alakítása..*

Megjegyzés: A tervezett tevékenység megvalósulásának jelölése: +, ha elmaradt a megvalósítás: -

<p>Munka jellegű tevékenységek</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Közös munka örömeinek átélése. • Dekoráció készítés • Adventi naptár előkészítése • Süteményhez alapanyagok vásárlása • Rendszeres a tevékenységek után 	
---	---	--

<p>Játék</p> <p>Játék feltételeinek biztosítása</p> <ul style="list-style-type: none"> • (ötletek a játék tevékenység megsegítéséhez, kiegészítő eszközök készítése) 	 <ul style="list-style-type: none"> • Évszakkártyák válogatása • Mi van a kezében? (elvarázsolt zsák- tapintás segítségével kitalálni, mi van benne) • Mi változott meg? • Geometriai formákkal való ismerkedés • Logico és LÜK játékok 	
--	--	--

<p>Külső világ tevékeny megismerése</p> <ul style="list-style-type: none"> • Alapvető környezet és természetvédelmi ismeretek 	<ul style="list-style-type: none"> • November utolsó hetében elköszönünk az ősztől és felkészülünk a következő évszakra, a télre • Beszélünk az idő múlásáról, az évszakokról, hónapokról, napokról és a napszakokról • Kiemeljük az időjárás változásait is, gyakoroljuk a megfelelő öltözködés szabályait (sorrendiség) 	
---	--	--

<ul style="list-style-type: none"> • <i>matematikai tapasztalatok, matematikai játékok</i> 	<ul style="list-style-type: none"> • <i>Az állatok és a növények készüldése télre: beszélgetés, képek nézegetése a téli álmot alvó erdei állatokról, lassan "eltűnik" a csiga, giliszta, légy...</i> • <i>Katalin naphoz tartozó hagyományok felelevenítése, szólások, mondások (Ha Katalin kopog, a karácsony locsog!)</i> • <i>András naphoz tartozó népszokások, hagyományok felelevenítése</i> • <i>Adventi koszorú történetének ismertetése, gyertyák jelentésének megbeszélése</i> • <i>Elmeséljük Szent Miklós legendáját</i> • <i>Halmazképzés, több kévesebb, ugyanannyi</i> • <i>Számlálás</i> • <i>Relációk gyakorlása</i> 	
---	---	--

<p><i>Verselés, mesélés</i></p> <ul style="list-style-type: none"> • <i>anyanyelvi játékok</i> • <i>beszélgető kör</i> • <i>drámajátékok</i> 	<p><i>Mesék:</i></p> <ul style="list-style-type: none"> • <i>Zelk Zoltán: A négy vándor</i> • <i>Zelk Zoltán: A Hét nap</i> • <i>Zelk Zoltán: Mikulás bácsi csizmája</i> • <i>Bartócz Ilona: Jön a Mikulás</i> • <i>Télapó kesztyűje</i> <p><i>Versek, mondókák:</i></p> <ul style="list-style-type: none"> • <i>Magyar népköltés: Hónapsoroló.</i> • <i>Sim, sum fúj a szél</i> • <i>Hétfő, kedd, szerda</i> • <i>Csiteri, csütöri, csütörtök</i> • <i>Mikulás</i> • <i>Hókastélyban jéglakás</i> • <i>Donászy Magda: Télapó</i> • <i>Magosrévi Jolán: Várjuk a Mikulást</i> 	
--	---	--

- Szólánc játékok
- Hangkereső: Hol hallod az „a” hangot, szó elején-közepén-végén? (ajtó, sajt, ceruza, alma stb)
- Tapsolj, ha a szó elején hallod az „a hangot”
- Mesélj a képről

*Rajzolás,
festés,
mintázás,
kézimunka*

<https://hu.pinterest.com/pin/7036943158556553/>

<https://hu.pinterest.com/pin/422281206693617/>

- Élményrajzok évszakfa megjelenítésével
- Adventi koszorú készítés
- Mikulás készítés
- Sütemény készítés

	<ul style="list-style-type: none"> • Feladatlapok (Színezd ki és rajzolj te is) 	
--	--	--

<p>Mozgás</p> <ul style="list-style-type: none"> • a mindennapos testmozgás játéka, feladatai 	<ul style="list-style-type: none"> • Természetes járás gyorsabb-lasabb ütemezésre. • Járás térdemeléssel, sarkon. • Futás irányváltoztatással. • Jelre megállás és indulás. • Szökdelés páros- és egy lábon, akadályon át. • Labda feldobás, elkapás. • Labdagurítás ülő helyzetben a földön testünk körül. • Labdagurítás terpeszülésben társnak, • Labdapattogtatás egy kézzel. • Labdaadogatás egyik kézből a másikba, testünk előtt, - mögött, testen görgetve. <p><i>Iskolába készülőeknek:</i></p> <ul style="list-style-type: none"> • Futás akadályok kerülésével • Szökdelés páros lábon, 1 lábon • Szökdelés haladással • Szökdelés akadályon át: babzsákok használata • Akadályon át páros lábbal előre, hátra, oldalra • Fogó, futójátékok • Kidobó 	
---	--	--

<p>Ének, zene, énekes játék, gyermektánc</p>	<p>Dallambújtatás ritmustapssal egybekötve!</p> <p>Dalok:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Négy vándor jár körbe-körbe • Koszorú, koszorú • Csicseri borsó bab lencse 	
---	--	--

	<ul style="list-style-type: none"> • <i>Galagonya</i> • <i>Mikulás, Mikulás</i> • <i>Cseng a csengő csingiling</i> • <i>Fehér szakállú, kedves Mikulás</i> • <i>Hull a pelyhes fehér hó</i> • <i>Hull a hó, hull a hó, mesebeli álom</i> • <i>Télapó itt van</i> <p><i>Zenehallgatás: a gyermekek kérésére a szeptember óta tanult dalokat énekeljük ☺!</i></p>	
--	--	--

Zelk Zoltán - Négy vándor

A világ végétől kilenc lépésnyire, de az is lehet, hogy tízre, volt egy hegy. A hegy mögött egy icipici patakocska folydogált, amiben mákszem nagyságú halak játszadoztak, s olyan kicsi békák ugráltak a partján, hogy csak a szél és a falevelek látták őket. A hegy se volt valami óriási, a verebek gyalogláb másztak át rajta, s mikor a túlsó felére értek, még akkor is kedvük volt ugrádozni. Nem lehetett nagyobb, mint egy jókora kavics. De igazi hegy volt, s igazi volt az a cérnaszálnyi ösvény is, ami a hegytől az erdőig vezetett. Ez az erdő már nem volt olyan kicsi, min t az ösvény, a hegy s a patak; akkora lehetett, mint mifelénk az erdők.

Vidám élet volt az erdőben, de legvidámabban négy testvér élt, akiknek az erdő közepén volt a házuk. A négy testvér neve: Tavasz, Nyár, Ősz, Tél. Azt elfelejtettem megmondani, hogy mindez a világ elején volt így, a világ elejétől is csak tíz évig és három napig. Mert tíz esztendő és három nap múltán a négy testvér összeveszett. Azt hiszem, azon veszték össze, hogy melyik madár tud nagyobbat ugrani: a veréb vagy a rigó? A Tavasz és a Nyár azt mondta, hogy a veréb, az Ősz és a Tél azt mondta, hogy a rigó. Hiába kérdezték a lepkéket, az ösvényt meg az icipici kis patakot, egyik sem tudta megmondani, melyiknek van igaza. Így történt aztán, hogy a Tavasz így szólott testvéreihez: - Ezen mi elveszekednénk a világ végéig is. Én hát inkább elmegyek közületek. - Ezzel aztán el is indult, át a kis ösvényen, át a kavics nagyságú helyen és az icipici patakon, míg csak a világ közepéig nem ért. Beletellett vagy három hónap, amíg visszajött az erdőbe. Akkor aztán eldicsekedett testvéreinek, hogy mennyire örültek neki az emberek. Mindenki azt mondta, hogy a Tavasz a legszebb a világon. Ezt bizony nem hagyta a Nyár. Ő is útra kelt, s ő is dicsekedve tért vissza: - Énhozzám bizony úgy szóltak az emberek: "Te vagy a legjobb, te vagy a legkedvesebb! Te érlelted meg a búzáinkat, hogy lisztet őrölhessünk belőle, hogy kenyeret süthessünk a lisztből..." "Hát ha így van, én is útra kelek" - gondolta az Ősz. S nem is gondolta kétszer, túl volt már az erdőn, hegyen patakon. Amikor visszatért, így szólt: - Láttátok volna, hogy örültek nekem az emberek! Nem is csoda, mert teli tarisznyával mentem hozzájuk, vittem nekik szőlőt, diót, almát, körtét. A Tél se hagyta magát, ő is útnak indult, szaladtak előtte a szelek, hogy hírül vigyék érkezését. Visszafelé is pajtásaival, a szelekkel jött, s álló nap arról mesélt, mennyire örültek a gyerekek

a hónap és a jégnek, s mennyi ágat tördelt az erdőben, hogy legyen mivel fűteniük a szegényeknek.

Álló napig ezt mesélte, de már csak ketten hallgatták: a Nyár és az Ősz, mert a Tavasz közben újra útra kelt, s azóta is így vándorolnak, mióta világ a világ.

Zelk Zoltán: A Mikulás csizmája

A hófehér, szikrázó országúton, ami az eget összeköti a földdel, s ami fölött úgy szálldosnak a csillagok, mint a falevelek, egy nagyon öreg, jóságos bácsi haladt lefelé. Az út szélén álldogáló, hólepte fák

összesúgtak mögötte:
– Viszi már a jó öreg Mikulás a sok ajándékot!

Mert bizony ő volt az, a jó gyerekek öreg barátja, aki akkorákat lépdel csizmáiban, hogy egyetlen éjszaka bejárja a világ összes városait és falvait. S akinek puttonyából sohasem fogy ki az édesség, jut abból minden jó gyerek cipőjébe.

Most is alig lépett hármát-négyet, már lent volt a földön, és körülnézett, hogy melyik ablakban talál gyerekcipőt. Ahogy nézdegélt, észrevette, hogy valaki alszik az utcai padon. Odament hát hozzá, hogy megnézzé, ki lehet az a szegény, aki ilyen hideg téli éjszakán az utcán húzza meg magát. Egészen fölője hajolt, és bizony majdnem elsírta magát a jóságos öreg. Megismerte az alvót. Sok-sok évvel ezelőtt cukrot és csokoládét vitt neki, s másnap még az égbe is fölhallatszott, ahogy nevetett örömeiben. De ez már régen volt, azóta felnőtt ember lett barátjából, s íme, most itt fekszik a hideg, decemberi éjszakában.

Nem sokáig gondolkodott Mikulás bácsi, levette puttonyát, és megtöltötte az alvó zsebeit csokoládéval és mogyoróval. Aztán piros köpenyét is ráterítette, hogy ne fázzon, s mikor észrevette, hogy milyen rosszak a cipői, levette mérföldjáró csizmáit, és ráhúzta a szegény ember lábára. Aztán szomorúan és mezítláb ment tovább, hogy elvigye ajándékait a gyerekeknek.

S míg a jó öreg Mikulás vándorolt a messzi városokban, az alvó ember álmodni kezdett a piros köpeny alatt. Azt álmodta, hogy ismét gyermek lett, puha paplan alatt alszik, s cipői cukorral telerakva ott állnak az ablakban. S míg álmodott, az útszéli, kopár fák fölője hajoltak, és megvédték a széltől, a csillagok pedig egészen fölője szálltak, és simogatva melegítették az arcát.

– Álmodj, csak álmodj! – susogták a fák, zizegték a csillagok.

S ő álmodott. Álmában elmúlt az éjszaka, szép, világos reggel lett, s annyi cukor és csokoládé került elő a cipőből, hogy az asztalt is telerakhatta volna vele. Milyen boldog volt álmában, istenem, milyen boldog! A fák és a csillagok mondogatták is egymásnak:

– Csak föl ne ébredjen, míg ki nem tavaszodik...

De véget ért az álom, és véget ért az éjszaka, s a szegény ember csodálkozva látta magán a köpenyt és a csizmát. S mikor zsebébe nyúlt, azt hitte, a tündérek játszanak vele, azok töltötték meg ennyi jóval a zsebeit. Hát még mekkora lett csodálkozása, mikor a cukor és a mogyoró mind pénzzé változott zsebeiben. Csengő aranypénz lett valamennyiből, s most már vehetett házat, ruhát magának, s olyan lett az egész élete, mint egy álom. Úgy nevetett megint, mint gyerekkorában. Mikulás bácsi boldogan hallgatta a nevetést. S a tündérek a jó öreget, miért jött vissza mezítláb a földről. Mikulás bácsi nem felelt, csak szelíden belemosolygott hófehér szakállába.

Bartócz Ilona: Jön a Mikulás!

Azon a télen korán leesett a hó. A Nyuszi elgondolkozva ballagott az erdőszélen, a kopasz bokrok mentén és éppen arra gondolt, hogy egy csöppet sem szereti a havat. A hó alól olyan

nehéz kikaparni az ennivalót, elbújni is alig-alig lehet, márpedig egy Nyuszi életében gyakran előfordul, hogy rejtőzködni kell. A hó világos volt, a Nyuszi gondolatai meg sötétek. Egyszer csak zajt hallott, megállt, hegyezte a két tapsifülét. Mi ez a zaj? Valami pattog... Beleszimatolt a levegőbe: füstöt érzett. Egy kicsit félt a Nyuszi, de kíváncsisága legyőzte a félelmét, s indult arrafelé, ahonnan a zajt hallotta. Egy vén tölgyfa alá ért. A tölgyfa alatt Barna Mackó szorgoskodott, tüzet rakott éppen, pattogtak a tűzre rakott száraz gallyak, vékony kis füstcsík szállt a magasba.

Jó napot, Barna Mackó! - köszönt a Nyuszi. - Látom, tüzet raksz. Minek az a tűz? -Jó napot, Nyuszi! Hogy minek a tűz? Ma este jön a Mikulás, remélem, ajándékot is hoz majd. Lehet, hogy fájni fog a lába, gondolta, hadd melegítse meg a tűznél... És ha már ég a tűz, főzök egy kis levest. Mondd csak, nem adnál a Mikulás levesébe egy-két káposzta levélkét? -Szíves örömet - mondta a Nyuszi -, hazaszaladok érte! Ugrott a Nyuszi, futott a káposztalevéért. Mire visszatért a tölgyfa alá, fényesen égett a tűz, és Barna Mackó mellett Mókus ugrándozott. -Én makkocskát hoztam a Mikulás levesbe! - kiáltotta, mikor meglátta Nyuszit. - Nagyon finom lesz ez a leves! -Magam is úgy gondolom - mondta a Nyuszi, és beledobta a káposztaleveleket a csuporba, melyet Barna Mackó a tűz fölé akasztott. -Szóljunk az Őzikének is! Mókus, ugrándozz el Őzikéért! Mókus fürgén pattant, ugrott egyik ágról a másikra, hamarosan visszatért Őzikével. -Illatos füvecskét hoztam a Mikulás levesébe! - mondta Őzike. A Kiszróka még nincs itt? -A Kiszróka semmit sem tud hozni a Mikulás leveshez. - mondta Nyuszi. - Ne is hívjuk ide! -De bizony idehívjuk! - mordult föl Barna Mackó. Hívjunk ide mindenkit az erdőből is, a mezőről is, akár tud hozni valamit a Mikulás levesbe, akár nem! Meghívjuk Kiszrókát, Mezei Egeret, Kisfarkast, Kismadarat. Bíz csak rám, Nyuszi, tudom én, hogy a Mikulás még a meleg levesnél is jobban szereti, ha együtt várunk rá itt a tűz körül! Nyuszi megbillentette a bal fülét: - Ahogy akarod, Barna Mackó! Te raktad a tüzet, te kavarod a levest, te hívd meg a vendégeket is.

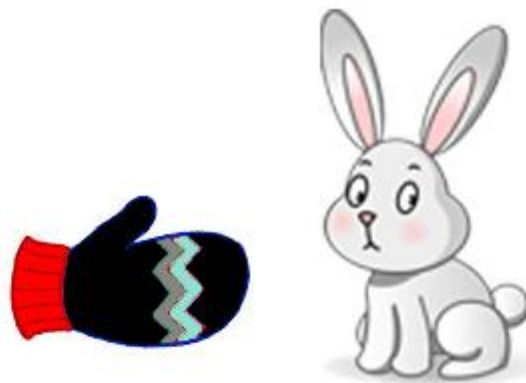

Az erdei apróságok hamarosan mind megérkeztek. Egérke búzát hozott a Mikulás levesbe, Kismadár fenyőmagot, Kisróka és Kisfarkas meg sok-sok száraz gallyat gyűjtött, hogy minél fényesebben égjen a tűz.

És a fényes tűz körül ülve akkor este együtt várták a Mikulást.

Télapó kesztyűje

Hol volt, hol nem volt egyszer egy ugrifüles nyuszika. Egy hideg téli napon sétálgatott az erdőben, ahogy ballag egyszer csak valami fekete dolgot látott meg az ösvényen. Közelebb ment és megszemlélte mi az.
-Valami szőrös és fekete!

Jobban szemügyre vette és akkor látta, hogy nem volt az más mint egy kesztyű.
-Nohát egy kesztyű! Ugyan ki veszihette el?!

-Én tudom! A Mikulás járt erre, bizonyára Ő hagyhatta el. - Kiáltott le a fáról a szarka.
-Szegény Mikulás kesztyű nélkül, a nagy hidegben nem tudja elvinni az ajándékokat a gyerekeknek.

Majd én elviszem neki! -mondta a nyulacska.
De az erdőn keresztül vezet az út is a Mikulás házához és az erdőben ott lakik a róka, és a farkas is.

-Jaj azoktól én nagyon félek!

-Egyet se búsulj Füleském, súgok neked egy varázsigét ha ezt elmondod, és buk fencezel egyet azzá változol amivé csak akarsz.
 -Jól jegyezd meg! -Béka lába, egér farka, kutya szőre tarka-barka, illa-berek, nádak-erek,-itt most azt mondd amivé változni szeretnél-, és ne feledd a buk fencezet!!
 -Köszönöm szarka néni! Már indulok is! Nem felejttem el a buk fencezet!
 A nyuszika a kesztyűvel vidáman ballagott az erdőben.
 A bokrok mögül egy éhes róka, figyelte a nyulacskát.

-Nini egy jó kövér nyuszika! Ha közelebb ér elkapom.
 -Jaj ott a róka! Látta meg a rókát a nyulacska. Gyorsan átváltozom farkassá.
 -Béka-lába, egér-farka, kutya szőre, tarka-barka, illa-berek nádak-erek, én most ordas farkas legyek! Aztán egy nagyot buk fencezett. Épp idejében, mert a róka ráugrott, be akarta kapni. Jaj, bocsánat farkas bácsi!- mondta a róka, mikor a farkassá változott nyuszira vetette magát. Ijedten iszkolt el az erdőbe.
 A nyuszika elmondta a varázsigét és visszaváltozva futott tovább az úton. Amint tovább haladt egy farkas kukucskált ki a fák mögül.
 -Nini egy szép kövér nyulacska! Ha közelebb ér, elkapom!
 -Jaj a fa mögül leselkedik egy farkas, vette észre a nyulacska. Gyorsan átváltozom medvévé!
 -Béka lába, egér farka, kutya szőre tarkabarka, illa-berek, nádak-erek, én most tányértalpas mackó legyek! Aztán egy nagyot buk fencezett. Épp idejében mert a farkas el akarta kapni.
 -Jaj bocsánat, mackó bácsi! -mondta a medvévé változott nyulacskának a farkas és iszkolt is vissza az erdőbe.
 A nyuszika elmondta a varázsigét és visszaváltozva futott ki az erdőből. Hamarosan oda is ért a Mikulás házához, bekopogtatott.
 -Mikulás bácsi elhoztam a kesztyűdet amit elhagytál az erdőben!
 -Nahát, én már mindenütt kerestem! De bátor nyulacska vagy Füles! Köszönöm!
 Most már elindulhatok a gyerekekhez!
 -Füles, fogadd el ezt a finomságokkal teli csomagot, jótettédért!
 És a Mikulás bácsi egy hatalmas csomagot adott Fülesnek, tele édességgel.

A nyulacska megköszönte és vidáman dalolva futott hazáig. Szerencsére akkorra már a róka és a farkas is otthon várta a Mikulást, így a nyuszika hamar hazaért. Vidáman énekelte a kedvenc dalát...Hull a pelyhes fehér hó....

Donászy Magda: Télapó

Télapóka öreg bácsi,
hóhegyeken éldegél.
Hóból van a palotája,
kilenc tornya égis é.

Miklós-napkor minden évben
teletömi puttonyát,
mézes-mázos ajándékkal
szánkázik az úton át.

Magosrévi Jolán: Várjuk a Mikulást

Jó Mikulás bácsit
Jaj, de nagyon várom!
Nemsokára eljön
Csilingelő szánon.
Almával, dióval
Teli van a zsákja,
Bőven mér belőle
Minden topánkába.
Kis cipőmet kitisztítom fényesre,
Kiteszem az ablakukba ma este.
Ha erre jár a Mikulás, meglátja,
Tudom, benyúl jó mélyre, a zsákjába!
Nincs ott híjja a diónak, fügének...
Színig tölti mind a két kis cipőmet.
Azt hiszem, hogy virgácsot most nem kapok:
A Mikulás tudja ám, hogy jó vagyok!

Hull a hó, hull a hó, mesebeli álom,
Télapó zúzmarát fújdogál az ágon.

A kis nyúl didereg, megbújik a földön:
"Nem baj, ha hull a hó, csak vadász ne jöjjön!"

Parányi ökörszem kuporog az ágon,
Vidáman csipogja: "Süt még nap a nyáron!"

Hull a pelyhes fehér hó, jöjj el kedves Téalapó!
Minden gyerek várva vár, vidám ének hangja száll.
Van zsákodban minden jó, piros alma, mogyoró,
Jöjj el hozzánk, várunk rád, kedves öreg Téalapó!

Nagyszakállú Téalapó, jó gyermek barátja.
Cukrot, diót, mogyorót rejteget a zsákja.
Amerre jár reggelig, kis cipőcske megtelik.
Megtölti a Téalapó, ha üresen látja.

Téalapó itt van,
Hó a subája,
Jég a cipője,
Leng a szakálla,
Zsák, zsák, teli zsák,
Piros alma, aranyág.

Két szarvas húzta
Szán repítette,
Gömbölyű zsákját
Száz fele vitte.
Zsák, zsák, teli zsák,
Piros alma, aranyág.

Suttog a fenyves, zöld erdő,
Téalapó is már eljő.

Csendül a fürge száncsengő,
Véget ér az esztendő.

Tél szele hóval, faggal jó,
Elkel most a nagykendő.

Libben a tarka nagykendő,
Húzza-rázza hús szellő.

Suttog a fenyves, zöld erdő,
Rászítal a hófelhő.

Végire jár az esztendő,
Cseng a fürge száncsengő.

Hóembernek se keze, se lába,
hóembernek pici szeme szén,
lustán pislant, fadugó az orra,
vásott kannát visel a fején.

Csengő, csengő, csingiling

Csengő, csengő, csingiling.
Csizma kopog odakinn.
Kopogtatnak: kopp-kopp-kopp.
Nyissuk ki az ablakot, nini a jó Mikulás!
Ő az bizony, ő az bizony, senki más!

Ősz szakálla földig ér,
nagy süvege a fején,
havas bunda a vállán.
Nehéz puttony a hátán,
nagy pápaszem a szemén,
vastag kesztyű, vastag kesztyű a kezén.

Puttonyában sok-sok jó.
Piros alma, mogyoró.
Hajas baba, kis puska,
Képeskönyv meg lovacska,
kis hegedű: hujjujúj!
Hosszú virgács, hosszú virgács: JUJJUJJUJ!

Veress Miklós:

Mese a Mikulásról

Hókastélyban jéglakás:
Ott lakik a Mikulás.
Szél a szánja – mégse fázik,
Úgy röpül egy messzi házig.

Csengője a hópehely.
Szánkójának énekelj,
Mintha dallal idehúznád,
S tedd ki ablakba a csizmád.

Ne lesd meg a Mikulást,
Rajta varázs a palást:
Leshetsz reggelig magadban,
Mert ha eljön, láthatatlan.

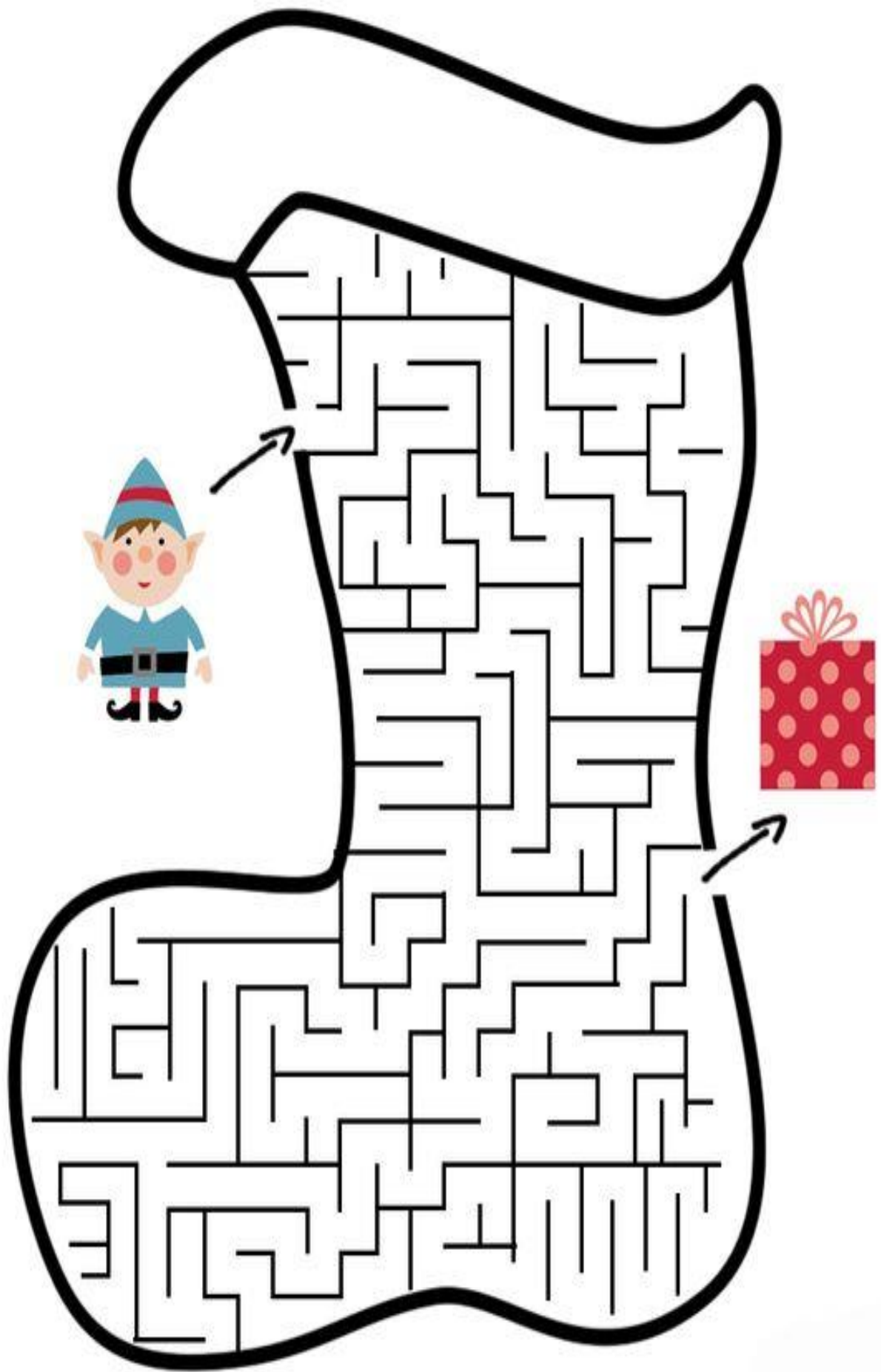
Hogyha tudnád, hol lakik,
S odaélnél hajnalig,
Jutnál mesebeli tájra –
Elolvadna palotája.

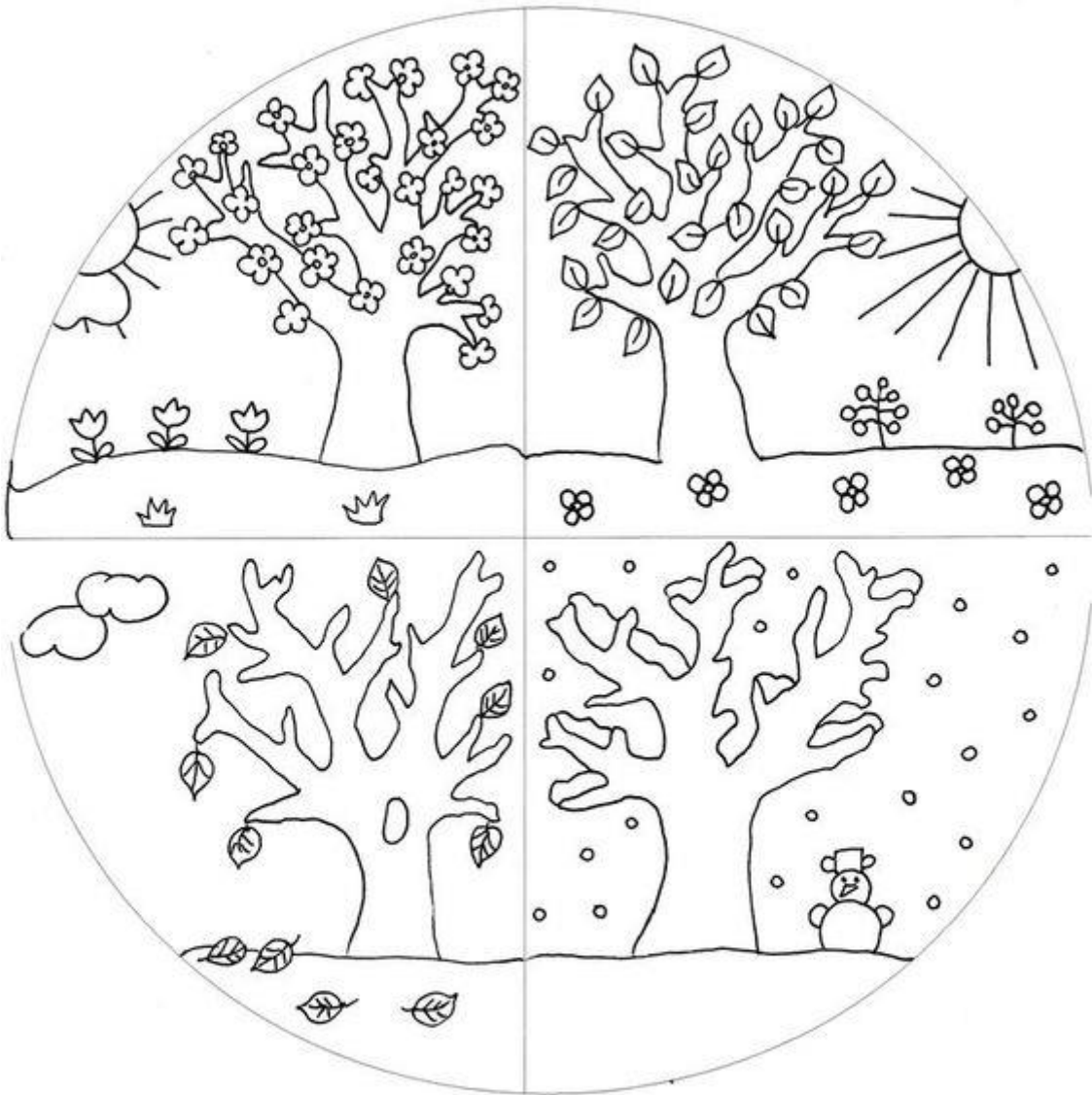
Megriadna és tova –
Röpítené fagylova,
A helyén meg, idenézz csak,
Sírdogálna ezer jégcsap.

Ne lesd meg a Mikulást,
Hadd suhogjon a palást,
Jöjjön, jöjjön láthatatlan
Éjszakában és havakban.

Táncolj, örülj, énekelj,
Mint kerengő hópehely.
Csengőjüket fenyők rázzák,
Telis-teli cipőd, csizmád.

Santa's Toybag

Can you find the items on the right hidden in the picture below?

